

مدیر و ناخدای قهرمان کیست؟

ناصر زورمهر
nbozorgmehr@yahoo.com
به نام او که هر چه بخواد همان می شود

صحت با یکی از دوستان بانکی، به تغییرات و تلاش ها و گذشته و حال و مقایسه کشید، ایشان معتقد بود که فلان کس بسیار رحمت کشیده و توانسته قایقی را که داشته به خاک و گل می‌نشسته، دوباره به جریان رودخانه برگرداند.

او از کشتنی مثال می‌زد که در طوفان گیر کرده و یک ناخدای با تجربه می‌تواند آن را به ساحل نجات هدایت کند و سیستم بانکی را کشتنی طوفان زده می‌دانست و معتقد بود که ارزش یک ناخدا و کاپیتان را وقتی می‌شود فهمید که کشتی گرفتار حادثه شود. وقتی بحث به این جاها رسید، یاد فیلم به یاد ماندنی کشتی تایتانیک افتادم، به دوست عزیز گفتم که همیشه هوای دریا طوفانی نیست، در تایتانیک، کشتی با عظمت و سالم، در هوای مناسب حرکت می‌کرد، اما چند تن از همکاران و خدمه ناخدا، سربه هوا بودند، مراقبت لازم را نکردند و کشتی عظیم به توده کوه‌های یخی برخورد کرد و در نتیجه بیش از ۱۶۰۰ نفر جان خود را از دست دادند و یکی از مرگبار ترین فاجیع دریایی اتفاق افتاد. حالا اگر بخواهیم همچنان موضوع بحث را با مثال یک کشتی و دریا و اقیانوس ادامه دهیم، باید گونه‌های متعددی از شرایط را ترسیم کنیم.

– اقیانوس آرام ویا طوفانی با ناخدای با تجربه و با بی تجربه

– اقیانوس آرام و یا طوفانی با ناخدایی که اصلا اجازه نمی‌دهد کشتی‌اش گرفتار حادثه شود.

– اقیانوس آرام و یا طوفانی با ناخدایی با تجربه یا جوان اما با خدمه‌ای سر به هوا – اقیانوس آرام که یک باره دچار طوفان سهمگین می‌شود با ناخدایی که آمادگی ندارد – اقیانوس طوفانی با کشتنی که امکانات مناسب ندارد و در آن قایق نجات به اندازه کافی نیست.

و به همین‌گونه می‌توان با ده‌ها پیش فرض، صورت مسئله را تغییر داد و نتیجه دلخواه گرفت.

اما به طور کلی می‌توان یک سؤال مهم را مطرح کرد و پرسید: تفاوت بین یک ناخدای جوان که اصلا اجازه نمی‌دهد کشتنی گرفتار حادثه شود، با یک ناخدای با تجربه که کشتنی دچار حادثه را نجات می‌دهد در چیست؟ و از چه کسی باید در این میان تقدیر کرد؟

من بدون آن که بخواهم از کسی جانبداری کنم و مقایسه‌ای بین جوانی و شور و شوق با تجربه و مهارت و گذر عمر انجام دهم و خدای نکرده، آگاهانه و ناآگاهانه یا عمدی و غیر عمدی، ذهن مخاطب را به سمت و سویی هدایت کنم، بحث را همچنان در راستای پیدا کردن یک واقعیت از دل حقیقت جست‌وجو می‌کنم، هر چند کتمان نمی‌کنم، که باهمه پیری شخصی، همیشه دل در گرو کارکنان و مدیران جوان دارم. من در این مثال، بدون شک طرف ناخدایانی هستم که نمی‌گذارند کشتنی سازمانی دچار حادثه و گرفتاری شود و از قبل به آینده، به طوفان، به کوه یخ، به قایق نجات و به مردم و مشتری و کارکنان فکر می‌کنند. ضمن این که از ناخدای با تجربه هم که کشتی سازمان را از بالای طوفان نجات داده احترام می‌گذارم و قدردان تلاش و دانش او هستم. این بحث را از شعبه بانک با خود به دانشگاه بردم و در کلاس مطرح کردم و چند روز بعد، دانشجوی عزیزی برایم این یادداشت را فرستاد که عین بحث ما را به گونه‌ای دیگر، و حتی بهتر، نوشته بود:

فرض کنیم دو کشتی، با فاصله چند ساعت، از یک بندر حرکت می‌کنند، هر دو یک مقصد دارند و هر دو باید از مسیری عبور کنند که در بخشی از آن، صخره‌ای خطرناک در زیر آب پنهان شده است.

کشتی اول به کاپیتانی شجاع، جسور و محبوب خدمه سپرده شده که سال‌ها تجربه دارد؛کشتی آرام پیش می‌رود تا این که ناگهان صدایی مهیب کشتی را می‌رزاند، چند ثانیه بعد، همه می‌فهمند چه اتفاقی افتاده است: کشتی به صخره برخورد کرده است. آب با سرعت وارد کشتی می‌شود، مسافران هراسان‌اند، بچه‌ها گریه می‌کنند و خدمه سراسیمه‌اند، اما کاپیتان نمی‌ترسد و با صدای بلند دستور می‌دهد، قایق‌های نجات را آماده کنند و خودش به میان مسافران می‌رود و تا آخرین لحظه کنار خدمه می‌ماند و سرانجام همه نجات پیدا می‌کنند و کاپیتان هم، طبق سنت، آخرین نفری است که کشتی را ترک می‌کند.

صبح روز بعد، داستان در بندر می‌پیچد. مردم برای استقبال می‌آیند، خبرنگارها صف می‌کشند و عکس کاپیتان روی صفحه اول روزنامه‌ها می‌رود. قهرمانی که جان صدها نفر را نجات داد.

برای او مراسم تقدیر برگزار می‌کنند، لوح تقدیر می‌دهند و از او در رادیو و تلویزیون دعوت می‌کنند و

کاپیتان درباره آن شب حرف می‌زند و می‌گوید در آن لحظه فقط به یک چیز فکر می‌کردم؛ نجات جان مسافران.

مرد تحت تأثیر حرف‌های کاپیتان قرار می‌گیرد و کاپیتان معروف می‌شود. دوره‌های آموزشی برگزار می‌کند، کتاب می‌نویسد و داستان شجاعتش را برای مدیران و رهبران تعریف می‌کند.

اما حالا بر گردیم به کشتنی دوم. کاپیتان دوم هم همان مسیر را طی می‌کند. او هم در همان شب به همان منطقه می‌رسد ولی چند کیلومتر قبل از صخره، چیزی را روی صفحه ناوبری می‌بیند و نقشه را نگاه می‌کند و فقط می‌گوید: «دو درجه مسیر را تغییر بدهید.»اسفرا ن دلیلش را می‌پرسند و کاپیتان جواب می‌دهد: صخره در پیش داریم. کشتنی مسیرش را کمی تغییر می‌دهد و چند دقیقه بعد، از کنار صخره، سالم عبور می‌کند و هیچ اتفاقی نمی‌افتد.نه کسی می‌ترسد، نه کسی زخمی می‌شود، نه قایق نجاتی به آب انداخته می‌شود و نه کشتنی آسیب می‌بیند. صبح، کشتی سالم به مقصد می‌رسد و مسافران پیاده می‌شوند، خداحافظی می‌کنند و هر کدام دنبال زندگی خودشان می‌روند. و کاپیتان هم به اتفاق برمی‌گردد و هیچ کس برایش جشن نمی‌گیرد، کسی به تلویزیون دعوتش نمی‌کند و هیچ روزنامه‌ای درباره‌اش نمی‌نویسد و هیچ کس برایش کف نمی‌زند.

حتی مسافران نمی‌دانند که چند ساعت قبل، اگر او فقط کمی دیرتر متوجه می‌شد، ممکن بود همان کشتی به یک فاجعه تبدیل شود و اینجاست که داستان عجیب می‌شود: کاپیتان اول در مدیریت بحران که خود آفریده بود، دیده شد و معروف گردید؛ اما کاپیتان دوم در پیشگیری از بحران دیده نشد!این فقط داستان دو کاپیتان و ناخدانست، در سازمان‌ها هم همین اتفاق می‌افتد.مدیری که بحران بزرگی را جمع می‌کند، قهرمان می‌شود؛ اما مدیری که با یک تصمیم درست اجازه نمی‌دهد بحران شکل بگیرد، شاید هیچ‌وقت دیده نشود، هزاران کشتی و هواپیما و اتوبوس و قطار و غیره، هر روز سالم به مقصد می‌رسند و وظیفه تلقی می‌شوند. کارمندی که اشتباه بزرگی را اصلاح می‌کند، تحسین می‌شود؛ اما کسی که از ابتدا جلوی آن اشتباه را گرفته، معمولاً دیده نمی‌شود. ما برای نجات یافتن جشن می‌گیریم؛ اما برای غرق نشدن، هرگز تقدیری نداریم. شاید به همین دلیل، بعضی از ارزشمندترین موفقیت‌های زندگی کارکنان و مدیریت و مدیران، قابل مشاهده نیست، چون موفقیت شان در چیزی است که اتفاق نیفتاده است.

و شاید یکی از سخت‌ترین کارهای یک نفر همین باشد؛ کاری کند که همه چیز خوب پیش برود؛ آن قدر خوب که هیچ کس نفهمد چه فاجعه‌ای می‌توانست اتفاق بیفتد. من در این سال‌ها یاد گذر عمر، مدیران و کارکنان بسیاری دیده‌ام که سر به زیر، کار خود کرده‌اند و نان خویش را بی‌هیچ هیاپویی به خانه برده‌اند و دل به سرزمینی سپرده‌اند که دوستش دارند و خدمتگزار مردم و وفادار سازمان خویش مانده‌اند. من به دوستی با کارکنان و مدیران جوان و مدیرعامل‌هایی که آرام می‌آیند و آرام می‌روند و با دانش خود نمی‌گذارند که کشتنی سازمان یا بانک به صخره‌ای برخورد کند افتخار می‌کنم و برای آنها هم که کشتی شکسته را به ساحل می‌رسانند دعا می‌کنم.

اما همچنان تأکیدی چندباره بر گمنامانی دارم که سازمان و یا بانک خود را از هرگزندی محافظت می‌کنند.

خبر

رتبه‌بندی بانک‌ها از نظر امنیت سایبری

می‌توانند با اطلاع از نتایج ارزیابی‌ها و متناسب با میزان ریسکی که می‌پذیرند، درباره انتخاب بانک و استفاده از خدمات آن تصمیم بگیرند.

آقامیری با تأکید بر اینکه هدف از این فرآیند صرفاً رتبه‌بندی بانک‌ها نیست، گفت: هدف اصلی این است که همه بانک‌ها در کوتاه‌ترین زمان ممکن به وضعیت مطلوب برسند. کارنامه مرکز ملی فضای مجازی و بانک‌ها در این زمینه یکی است و ارتقای امنیت سایبری هم موجب خوشحالی ما و هم موجب رضایت مردم خواهد بود. بنابراین باید تمام تلاش خود را برای هم‌افزایی و بهبود وضعیت امنیتی همه بانک‌ها به کار بگیریم.

وی با اشاره به جایگاه حوزه بانکی در اعتماد عمومی به خدمات دیجیتال اظهار کرد: حوزه بانکی یکی از مهم‌ترین بخش‌های مؤثر بر اعتماد مردم به خدمات مختلف است. اگر مردم از امنیت خدمات بانکی اطمینان داشته باشند، اعتماد آنها به سایر

ایران همواره صلح را بر رویارویی ترجیح می‌دهد

امریکا و رژیم صهیونیستی بوده است که صلح و امنیت و دستاوردهای جامعه جهانی در دهه‌های اخیر را در معرض تهدید جدی و نابودی قرار داده است.

عارف همچنین گفت: ایران ضمن تأکید بر تقویت همکاری بین بخش‌های خصوصی کشورهای عضو، از فعالیت‌های شورای تجاری و کنسرسیوم بین‌بانکی سازمان همکاری شانگهای حمایت می‌کند و معتقد است این فعالیت‌ها فرصتی مهم برای تقویت بُعد عملیاتی سازمان‌ها است و بر ضرورت تقویت کارکردهای عملیاتی این دو نهاد تأکید دارد.

با مسدودسازی، از دنیای فناوری عقب می‌مانیم

نیز می‌توانست به چالش تبدیل شود. با این حال، تلاش مجموعه ارتباطات کشور بر این متمرکز بود که زیرساخت‌های حیاتی و خدمات موردنیاز مردم، با وجود حملات و محدودیت‌های موجود، فعال بمانند.

پیشرد مهاجرت از کابل مسی به فیبر نوری

وی در ادامه، پروژه مهاجرت از کابل مسی به فیبر نوری را از طرح‌های مهم زیرساختی کشور دانست و اظهار کرد: پس از حدود یک قرن استفاده از بستر سیم مسی، ضرورت جایگزینی این فناوری با فیبر نوری، متناسب با نیازهای ارتباطی امروز، بیش از پیش احساس می‌شود.

هاشمی با اشاره به اجرای این طرح با محوریت شرکت مخابرات ایران افزود: روند اجرای پروژه در برخی شهرها، با همکاری مناسب مدیریت شهری، پیشرفت مطلوبی داشته است؛ اما در برخی مناطق، از جمله تهران، موانع اجرایی موجب کندی کار شده است.

وی با تأکید بر ضرورت همکاری مدیریت شهری در اجرای این طرح گفت: بر اساس ماده ۶۵ قانون برنامه هفتم پیشرفت، الزامات قانونی لازم برای اجرای بخش‌هایی از این پروژه، از جمله حفاری، پیش‌بینی شده است؛ با این حال، در برخی شهرها همکاری لازم صورت نگرفته و وزارت ارتباطات پیگیری‌های حقوقی و مکاتبات مربوط به این موضوع را در دستور کار قرار داده است.

وزیر ارتباطات همچنین با اشاره به افزایش هزینه‌های اجرای پروژه تصریح کرد: نرخ هر متر فیبر نوری با رشد حدود ۱۰ برابری مواجه

را داشته باشد، دشمن از برهم‌زدن آرامش مردم از طریق این مسیر ناامید می‌شود و دولت می‌تواند خدمات مورد نیاز مردم را به‌طور کامل ارائه دهد.
رتبه‌بندی سال آینده سخت‌گیرانه‌تر می‌شود
محسن پاشا، قائم‌مقام رئیس و معاون امنیت مرکز ملی فضای مجازی، هم در نشست اعلام رتبه‌بندی بانک‌ها از منظر امنیت سایبری، با اشاره به اهداف این رتبه‌بندی گفت: این برنامه با هدف ایجاد نقشه راهی برای مدیریت ریسک در کشور دنبال می‌شود تا مجموعه‌های عمومی بتوانند با آگاهی بیشتر از سطح ریسک خدمات‌دهندگان، برای انتخاب خدمات مورد نیاز خود تصمیم‌گیری کنند.

وی افزود: با مشخص‌شدن سطح ریسک هر مجموعه، خدمات‌گیرندگان می‌توانند خدماتی را انتخاب کنند که ریسک پایین‌تری دارند. نظام بانکداری کشور در خط مقدم جنگ ترکیبی قرار دارد و اقدامات و تلاش‌های این حوزه شایسته تقدیر است، اما تهدیدات سایبری امروز صرفاً به لایه فناوری محدود نیست و می‌تواند حکمرانی کشور را نیز با چالش مواجه کند.

پاشا با تأکید بر ماهیت تهدیدات سایبری علیه کشور اظهار کرد: تهدیدکنندگان، امروز صرفاً هکرهای معمولی نیستند، بلکه بازیگرانی هستند که تحت مدیریت دشمن متخصص علیه کشور اقدام می‌کنند.

اگر این اقدامات به‌درستی مدیریت نشوند، می‌توانند چالش‌های گسترده‌ای برای کشور ایجاد کنند که به لطف الهی، تاکنون اقدامات مخرب دشمن تا حد خوبی دفع شده است.

معاون امنیت مرکز ملی فضای مجازی با تشریح فرآیند اجرای رتبه‌بندی امنیت سایبری بانک‌ها تصریح کرد: پس از مشخص‌شدن رتبه‌ها و سطح‌بندی مجموعه‌ها، یک ماه فرصت در نظر گرفته شده است تا با همکاری بانک‌ها و مجموعه‌های مسئول در مرکز ملی فضای مجازی، نواقص شناسایی‌شده، برطرف شود. پس از آن، ارزیابی مجدد انجام و نتایج نهایی برای اطلاع افکار عمومی منتشر خواهد شد.

شده است که این موضوع نیز بر روند اجرای طرح تأثیر می‌گذارد. با وجود این، توسعه زیرساخت فیبر نوری و اتصال مشترکان به این شبکه، از برنامه‌های مهم وزارتخانه است و با بهبود شرایط، باید با سرعت بیشتری دنبال شود.

حمایت از سکوهای داخلی

وزیر ارتباطات با اشاره به حمایت از سکوهای داخلی و سامانه شاد در دوره جنگ رمضان گفت: وزارت ارتباطات برای نخستین بار از محل منابع داخلی خود، در مجموع حدود ۲ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان از پیام‌رسان‌ها و سکوهای داخلی و همچنین سامانه شاد حمایت کرد. این حمایت‌ها در شرایطی انجام شد که وزارتخانه خود با نیازهای مالی گسترده، محدودیت منابع و افزایش هزینه‌های پروژه‌ها در پی نوسانات ارزی مواجه بود؛ با این حال، استمرار فعالیت سکوهای پرکاربرد و خدمات موردنیاز مردم، از اولویت‌های این مجموعه بود.

هاشمی با اشاره به تداوم خدمات پستی در کشور نیز تأکید کرد که مجموعه ارتباطات کشور در دوره جنگ تلاش کرد خدمات عمومی و الکترونیکی را بدون توقف ادامه دهد. در دوران جنگ تحمیلی تلاش بسیاری شد که کشور در حوزه ارتباطات و خدمات خاموش شود، با اشاره به تلاش‌های صورت‌گرفته برای جلوگیری از اختلال گسترده و خاموش کردن خدمات ارتباطی و دیجیتال کشور، پایداری شبکه را یکی از الزامات استمرار فعالیت‌های روزمره مردم و اقتصاد دانست و بر اهمیت حفظ و تقویت زیرساخت‌های ارتباطی در شرایط عادی و بحرانی تأکید کرد.

صنعت، معدن و تجارت با اشاره به اهمیت تأمین پایدار انرژی و مواد اولیه برای تداوم تولید اظهار امیدواری کرد که با تأمین برق و گاز مورد نیاز واحدهای صنعتی در نیمه دوم سال و همچنین تأمین فولاد مورد نیاز خودروسازان، امکان افزایش تولید خودرو، به‌تواند نیاز بازار داخلی را بهتر تأمین کند و سهم بیشتری در رشد اقتصادی کشور داشته باشد.
اتابک در پایان تأکید کرد: با توجه به تحریم ها، ریسک‌های ناشی از محدودیت‌های ایجاد شده در حوزه خودرو و زنجیره تامین، بررسی و راهکارهای لازم ارائه شود تا چنانچه نیاز به تغییر سیاست‌ها و راهکارهای حاکمیتی باشد، وزارت صمت نسبت به تغییرات متناسب با محدودیت‌های ایجاد شده به منظور کاهش ریسک‌ها و تداوم تولید اقدام کند.